

NOTAT

Høringsnotat vedrørende udkast til lovforslag om Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, SU-loven, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag samt forskellige andre love

juni 2013

Vores sag:
j.nr. 2013-0005891
bst m.fl.

Høringsnotatet angår udkast til forslag til Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, SU-loven, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag samt forskellige andre love (Reform af kontanthjælpssystemet, uddannelseshjælp for unge, aktivitetstillæg, gensidig forsørgelsespligt mellem samlevende, ændrede rådighedskrav og sanktioner m.v.)

Lovforslaget har været til høring hos følgende myndigheder, organisationer m.v.:
Advokatrådet, Ankestyrelsen, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, Arbejdsløshedskassen for selvstændigt erhvervsdrivende (ASE), Arbejdsløshedskassernes Samvirke, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Beskæftigelsesrådet, Danske Advokater, Dansk Erhverv, Danske Erhvervsskoler, Lederne, Dansk Industri, Danske Landbrugsskoler, Danske Regioner, Danske SOSU-skoler, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Foreningen af direktører og forstandere ved AMU-centrene, FOA – Foreningen af Offentligt Ansatte, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Finansektorens Arbejdsgiverforening, Frivilligrådet, Gymnasieskolernes Rektorforening, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheorganisation, Kommunernes Landsforening, Kommunernes Revision, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Landsforeningen Af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Kristelig Fagbevægelse, Kristelig Arbejdsgiverforening, Lederforeningen for VUC, Private Gymnasier og Studenterkurser, Produktionsskoleforeningen, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser og Rådet for Socialt Udsatte.

Følgende har afgivet høringssvar:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Danske Revisorer, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Dansk Socialrådgiverforening (DS), Datatilsynet, DIGNITY (Dansk Institut Mod Tortur), Finansektorens Arbejdsgiverforening, FOA Fag og Arbejde, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark (FSD), FTF, HK/Kommunal, Jobrådgivernes Brancheorganisation, Kommunernes Landsforening (KL), KTO, Lederne, LO, PROSA, REU (Rådet for de grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser), Statsforvaltningerne, Rådet for Socialt Udsatte, Danske SOSU-skoler, Arbejdsmarkedets Tillægspension og Udbetaling Danmark, VUC, Randers Kommunes Ydelseskontor og Palle Jensen.

Det skal bemærkes, at Datatilsynet har sendt to høringssvar til lovforslaget. Dels i den såkaldt interne høringsrunde (høringssvar af 6. maj 2013), og dels i den eksterne høring (høringssvar af 4. juni 2013).

Høringssvarene vedlægges.

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Statsforvaltningerne, Danske Revisorer og VUC har oplyst, at de ingen bemærkninger har til lovforslaget. KTO henviser til eventuelle høringssvar fra CFU, LO, FTF og Akademikerne samt fra KTO's medlemsorganisationer.

Indhold

1. Ydelserne
2. Gensidig forsørgelsespligt for samlevende par
3. Rådighed/sanktioner
4. Digital sagsbehandling
5. ATP
6. Supplerende børnetilskud i visse praktik- og skoleperioder

1. Ydelserne

DA, Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) og Lederne mener, at det er fornuftigt at afskaffe kontanthjælpen for unge under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse og erstatte den med uddannelseshjælp på niveau med SU.

LO, Dansk Socialrådgiverforening (DS), HK/Kommunal, Rådet for Socialt Udsatte og PROSA mener, at det underliggende argument for at indføre satsene er, at der ikke må være stor forskel på SU og kontanthjælp for de unge. Det anføres, at stort set ingen studerende kan leve blot for SU. Derfor bør personer, der i fremtiden pålægges at tage en uddannelse, få mulighed for – på lige fod med øvrige studerende – at optage SU-lån, søge billige uddannelsesboliger m.m.

LO er imod, at ydelsen for de aktivitetsparate unge er sat ned i en periode på 3 måneder i forhold til regeringens udspil, idet den unge først er berettiget til aktivitetsstillæg efter 3 måneder. Ifølge LO kommer unge med andre problemer end arbejdsløshed ikke hurtigere i beskæftigelse af, at man reducerer deres ydelse. Tværtimod kan det medføre yderligere marginalisering. Rådet for Socialt Udsatte, DS og Danske Handicaporganisationer (DH) har et lignende synspunkt.

DH kan ikke se begrundelsen for, at personer skal stilles ringere økonomisk end andre kontanthjælpsmodtagere alene med den begrundelse, at de er under 30 år. DS har lignende synspunkt.

DA finder, at ændringerne er helt utilstrækkelige for kontanthjælpsmodtagere på 30 år og derover; det anføres bl.a. at der er brug for bedre incitamentter til at arbejde.

KL har anført, at det er administrativt meget komplekst og tungt at skulle arbejde med de nye ydelser og dertil hørende differentierede satser samtidig med at skulle administrere de resterende forsørgelsesydelse. Hertil kommer, at aktivitetstillægget er afhængigt af både jobcenter og ydelsesafdelingen samt at nogle af de nye

ydelse forudsætter andre ydelser (ekstra børnetilskud), der er placeret udenfor kommunernes regi. KL mener, at jo flere forskellige ydelser og betingelser desto større er den administrative byrde og mulighed for fejl.

KL anfører endvidere, at der for nogle kontanthjælpsmodtagere vil være tale om en væsentlig ændring af deres forsørgelsesgrundlag. Derfor bør de lavere ydelser først træde i kraft 6 måneder efter, at de berørte borgere er blevet varslet herom.

Kommentar:

Aftalen om en reform af kontanthjælpsystemet indebærer at der indføres uddannelseshjælp og ungesats på kontanthjælp for unge under 30 år og gives ret til aktivitetstillæg efter 3 måneder, samt at bevare ydelsestørrelse for kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år.

Der er foreslået en overgangsbestemmelse, som sætter reglerne om ydelserne i kraft allerede den 1. oktober 2013 med virkning for udbetalingen fra den 1. januar 2014. Kommunen skal i den mellemliggende periode tage stilling til indplaceringen af uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere under 30 år eksempelvis i forbindelse med det individuelle kontaktførelse. Kommunen skal i den forbindelse træffe afgørelse om den enkeltes ret til ydelser efter 1. januar 2014; denne afgørelse kan påklages efter de gældende regler.

Uddannelseshjælpsmodtagere får de samme muligheder for studiebolig, SU-lån og indtægt ved siden af SU'en, når de går i gang med en ordinær SU-berettiget uddannelse. Ydelsen sænkes for de uddannelsesparate, der vurderes at kunne gå i gang med en uddannelse inden for senest 1 år og gennemføre den uddannelse. Det er derfor ikke hensigten, at de skal leve af uddannelseshjælp i en længere periode. Kommunerne har desuden allerede i dag mulighed for at fastsætte retningslinjer for udlejning af almene og selvejende ungdomsboliger, der tilgodeser unge, der ikke er under uddannelse – og regeringen opfordrer derfor kommunerne til i fremtiden at fastsætte retningslinjer, der tilgodeser uddannelseshjælpsmodtagere.

For ikke at pålægge uddannelseshjælpsmodtagere, der skal i gang med en ordinær uddannelse, yderligere udgifter i forbindelse med studiestart, foreslås det, at der fremsættes ændringsforslag om, at kommunerne, i forbindelse med unge uddannelseshjælpsmodtageres overgang til uddannelse som følge af et uddannelsespålæg, får hjemmel til at afholde udgifter til deltagerbetaling i forbindelse med start på nødvendig almen voksenundervisning og almen gymnasial uddannelse som enkeltfag.

Grundlaget for aktivitetstillæg

DA, Foreningen af social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark (FSD) og Lederne mener, at muligheden for at få aktivitetstillæg vil få nogle unge til at undgå uddannelse alene ud fra en økonomisk betragtning.

DA mener, at unge aktivitetsparate kun bør få aktivitetstillæg, hvis de reelt deltager i et aktivt tilbud.

DS bemærker, at det af bemærkningerne bør fremgå, at borgerne skal gøres bekendt med muligheden for og nødvendigheden af at tilkendegive, at vedkommende vil være aktiv.

Kommentar:

Ydelsessystemet for uddannelseshjælp er indrettet så unge, der er uddannelsesparate, får en ydelse svarende til SU. Unge, der ikke er uddannelsesparate, får et aktivitetstillæg, således at den samlede ydelse svarer til den nuværende. Visitationen er desuden styrket med det formål at sikre, at de unge visiteres rigtigt.

I lovforslaget er lagt til grund, at den unge skal kunne opretholde sin ydelse, uanset om kommunen er i stand til at tilbyde den unge en aktiv indsats eller ej. Men hensigten med lovforslaget er naturligvis, at aktivitetsparate unge skal have en løbende uddannelsesrettede indsats. Netop derfor vil indsatsen for uddannelseshjælpsmodtagere blive fulgt tæt.

Det bemærkes, at kommunens forpligtelse til at vejlede den unge om muligheden for aktivitetstillæg samt konsekvenserne af manglende vejledning fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslaget.

Særligt for unge enlige forsørgere, herunder studiestartspakker

DS, HK/Kommunal og FSD er positive overfor mulighederne for støtte til overgangen til uddannelse.

DS og Randers Kommune angiver dog, at de ikke mener, at enlige forsørgere er dårligere stillet end ikke-forsørgere på overførselsindkomster, og at alle unge, der tager en uddannelse, har incitament til at overgå til kontanthjælp for at sikre sig i perioder uden SU.

FSD finder endvidere, at der kan være et problem i forhold til, hvordan kommunerne skal administrere et "overforbrug" af ordningen med støtte til studiestart til unge forsørgere - forslaget til § 34 a - fx ved hyppige, gentagne start/stop af uddannelse.

KL og FSD mener, at § 92 a om tilbagebetaling af støtten, er uhensigtsmæssig. Baggrunden er, at dette vil pålægge kommunerne en administrativ byrde samt at der er tale om forholdsvis små beløb.

Kommentar:

Det er en del af aftalen om en kontanthjælpsreform, at unge enlige forsørgere støttes i særlig grad i overgangen til uddannelse, da deres gennemførelse af en uddannelse også har betydning for deres børn.

Det har været forudsat i forhandlingerne, at kommunerne skulle have en mulighed for at kræve støtten efter § 34 a tilbagebetalt. Baggrunden er bl.a. ønsket om et signal til de unge om, at der med muligheden for støtte følger en række krav. Set i lyset af KL m.fl. vurdering af de administrative byrder, som forslaget medfører for kommunerne, de forholdsvis små beløb samt de unges begrænsede muligheder for

reel tilbagebetaling samt at ordningen er midlertidig, foreslås det, at der fremsættes et ændringsforslag om at afskaffe § 92 a.

Særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik

DS og Rådet for Socialt Udsatte skriver, at unge på uddannelseshjælp bør have adgang til særlig støtte efter § 34, når uddannelseshjælpen ikke rækker til husleje mv.

Kommentar:

Det er intentionen, at målgruppen for særlig støtte ikke skal udvides til at omfatte unge, der ikke er fyldt 25 år; samtidig er det foreslået i lovforslaget, at personer mellem 25 og 29 år alene skal kunne modtage særlig støtte, når de modtager aktivitetstillæg som aktivitetsparat.

Det vil blive fremsat ændringsforslag om, at unge 25-29-årige uddannelseshjælpsmodtagere fremover får mulighed for at modtage økonomisk støtte efter § 34 i visitationsperioden på 3 måneder efter første henvendelse i kommunen. Dermed sikres de mulighed for at få støtte, indtil deres ydelsesniveau er endeligt afklaret.

Forhøjede satser for personer med en række nærmere definerede psykiske lidelser mv.

DIGNITY, Randers Kommune, DS, Rådet for Social Udsatte og HK/Kommunal er kommet med bemærkninger hertil, herunder forslag til ændring af målgruppen for ret til disse forhøjede satser.

Kommentar:

Det har været forudsat i forhandlingerne, at de regler, der gælder i dag for konstanthjælpsmodtagere med de nærmere definerede psykiske lidelser og unge kvinder, der er gravide og har passeret 12. svangerskabsuge, efter forslaget fortsat skal gælde og vil omfatte alle unge, der ikke er fyldt 30 år, og som er omfattet af de to målgrupper.

2. Gensidig forsørgelsespligt for samlevende par

FOA udtrykker bekymring over, at andre end forældre og ægtefæller tillægges en økonomisk forpligtelse til at forsørge en anden person.

FOA udtrykker tvivl, om lovforslaget er i strid med Grundloven og foreslår, at der udarbejdes et juridisk responsum til afdækning af, om lovændringen er juridisk gyldig.

FTF, PROSA og Palle Jensen er imod, at samlevende skal have gensidig forsørgelsespligt.

FOA nævner også, at en samlever, der forpligtes til at forsørge den anden samlever, ikke kan få overført den andens skattefradrag. Dette synspunkt støttes også af FTF, DIGNITY og Palle Jensen.

FOA, PROSA og FTF mener, at der bør indføres en karenperiode på 2-3 år, hvor samboende undtages fra den gensidige forsørgerpligt.

FSD finder det umiddelbart rimeligt at sidestille ægtefæller og samboende i forhold til den gensidige forsørgerforpligtigelse. Man påpeger dog risikoen for, at det udvikler sig til et svært administrativt styrbart område. Der efterlyses klare retningslinjer og kriterier med henblik på, at området kan administreres entydigt i forhold til borgere og medarbejdere i kommunen. Foreningen forudser et betydeligt administrativt merarbejde. Randers Kommune har lignende synspunkter.

DH finder, at sidestillingen af samlevende med gifte vil få alvorlige konsekvenser for de mennesker med handicap, der endda gennem mange år kan være nødsaget til at leve af kontanthjælp.

DS gør opmærksom på, at samleverforslaget kan få store konsekvenser i familier, hvor den ene ikke længere vil være berettiget til kontanthjælp. Det kan for nogle betyde, at de er nødt til at fraflytte deres bolig. Dette nævnes også af DH.

DS mener, at skønselementet i vurderingen af samlivet, vil indebære vilkårlighed i afgørelserne og kræve et omfattende kontrolsystem, hvorfor skønselementet bør udgå.

KL giver udtryk for samme synspunkter og mener endvidere, at det bliver problematisk at administrere overgangsreglen, som betyder, at der skal foretages beregning efter de hidtidige og de kommende regler. KL foreslår, at der aftales en anden overgangsordning fx med faste månedlige ydelser efter borgerens situation.

ATP har nogle administrative betragtninger om brugen af samleverregistret i ATP.

FTF, PROSA og DS forudser, at der skal bruges mange ressourcer på at kontrollere borgerne, og disse kunne være anvendt på andre mere produktive måder.

Kommentar:

Aftalepartierne bag aftalen om en reform af kontanthjælpssystemet er enige om at indføre gensidig forsørgelsespligt for samlevende par.

Med forslaget om at udvide den gensidige forsørgelsespligt mellem ægtefæller til også at omfatte samlevende par fyldt 25 år i kontanthjælpssystemet ligestilles gifte og samlevende på dette område. Begge samlivsformer danner i dag de nære rammer, i hvilke et familieliv udfolder sig med indbyrdes ansvar over for hinanden og børnene. Eneste forskel er, at nogle er gifte, andre lever i et papirløst parforhold. Med forslaget vil der ikke længere være forskel på de forpligtelser, som gifte og papirløst samlevende par har i forhold til hinanden i kontanthjælpssystemet.

Hvad angår forslagets forhold til grundloven henvises til Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål 362 (alm. del) af 21. maj 2013 fra Folketingets beskæftigelsesudvalg.

Ydelser som fx børnetilskud og pension afhænger i dag af status som reelt enlig. De administrative afgørelser, der forudsættes for at konstatere samliv i nærværende forslags § 2 b, stk. 3, tager udgangspunkt i tilsvarende typer af kriterier, som kommunerne allerede kender på de nævnte områder.

3. Rådighed og sanktioner

Sanktionering af udsatte grupper og personlig kontakt

DH fremhæver behovet for, at det sikres, at der ikke sanktioneres, hvis en person afslår et tilbud pga. manglende match af alle personens skånebehov. DH henviser til, at kommunen i forhold til aktivitetsparate modtagere af uddannelseshjælp skal foretage en konkret vurdering af, om der i øvrigt foreligger forhold, der kan begrundes, at personen ikke har pligt til at udnytte sine uddannelsesmuligheder. DH finder grundlæggende, at sanktioner ikke er fremmede for uddannelse og udvikling hos mennesker med handicap.

Rådet for Socialt Udsatte påpeger, at sanktioner rammer mennesker i udsatte positioner særdeles hårdt, hvorfor der som udgangspunkt ikke bør anvendes sanktioner overfor socialt udsatte mennesker. Socialt udsatte har brug for en ordentlig og helhedsorienteret indsats, og rådet finder derfor, at straf ikke er vejen frem.

DS påpeger, at det generelt bør sikres, at alle afgørelser om sanktioner foretages på et fuldt oplyst grundlag. Endvidere finder foreningen behov for en nærmere beskrivelse af, i hvilke tilfælde en sanktion ikke vurderes at fremme rådigheden og derfor skal undlades. For så vidt angår det fremtidige krav om personlig kontakt før sanktion, havde foreningen gerne set, at der ikke kunne gives en sanktion, hvis det ikke er muligt, at komme i kontakt med en person.

Kommentar:

I lovforslaget er der tale om en videreførelse af den eksisterende regel om, at kommunen i forhold til personer med andre problemer end ledighed skal foretage en konkret vurdering af, om der i forhold til personen foreligger andre forhold end de rimelige grunde til, at personen ikke har pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Reglen videreføres både i forhold til aktivitetsparate modtagere af uddannelseshjælp og aktivitetsparate modtagere af kontanthjælp.

I bemærkningerne til lovforslaget præciseres det, at kommunen altid skal foretage en socialfaglig vurdering af, om der foreligger konkrete omstændigheder, som fx alvorlige psykiske lidelser eller misbrugsproblemer er typiske situationer, der kan begrunde, at der ikke skal gives en sanktion. Der skal således alene sanktioneres, hvis det giver mening i forhold til at fremme personens rådighed.

Kravet om, at kommunen skal have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med en aktivitetsparat skal styrke kommunens muligheder for at foretage den rette socialfaglige vurdering i forhold til alle personens forhold og træffe afgørelse på et tilstrækkeligt oplyst grundlag. Dermed harmoniseres reglerne med reglerne for ressourceforløb, som blev indført med reformen af førtidspension og fleksjob.

Kommunen har endvidere efter retssikkerhedslovens regler ansvaret for, at sagerne oplyses i tilstrækkeligt omfang. Det er således kommunernes ansvar at fremskaffe

de fornødne oplysninger og sørge for, at alle relevante forhold er belyst ved det foreliggende materiale.

Praksisundersøgelse fra Beskæftigelsesankenævnet Midtjylland

FTF, HK/Kommunal, Randers Kommune og Rådet for Socialt Udsatte henleder opmærksomheden på en praksisundersøgelse udarbejdet af Beskæftigelsesankenævnet Midtjylland i 2012, hvoraf det bl.a. fremgår, at der var fejl i 95 % af sagerne om ophør af kontanthjælp som følge af afvisning af tilbud. Der peges på, at kommunerne således ikke anvender sanktionsreglerne korrekt, hvilket er et retssikkerhedsmæssigt problem.

Kommentar:

Praksisundersøgelsen fra Beskæftigelsesankenævnet Midtjylland havde fokus på kommunernes praksis, når der træffes afgørelser om ophør af kontanthjælpen efter § 41 i lov om aktiv socialpolitik.

Formålet med praksisundersøgelsen var bl.a. at afdække, om de skærpede krav om vejledning af personen i lovens § 35 anvendes korrekt. Endvidere har formålet været at belyse, hvorvidt kommunerne, uanset fokus på de nye regler, har iagttaget de øvrige betingelser for at stoppe hjælpen, herunder krav om jobplan samt krav om et åbent tilbud fra ophørstidspunktet.

Praksisundersøgelsen påviste, at 95 pct. af sagerne ville være blevet ophævet, hvis de havde været indbragt for nævnet. I 71 pct. af sagerne skyldtes fejlen, at der ikke var givet korrekt vejledning i henhold til lovens § 35.

Praksisundersøgelsen giver en række anbefalinger til kommunerne, som kommunerne bør bruge i deres fremtidige administration. Endvidere har Ankestyrelsen truffet afgørelse i en række sager, der ligeledes kan danne grundlag for en vejledning af kommunerne med henblik på, at reglerne anvendes korrekt. Endelig er der i vejledning om rådighed og sanktioner for personer, der ansøger om eller modtager kontanthjælp, vejledning nr. 52 af 27. juni 2012 indsat et særskilt afsnit med konkrete forslag til korrekt vejledning efter lovens § 35.

Det fremgår af aftalen om en reform af kontanthjælpssystemet, at Ankestyrelsen over de kommende tre år skal udarbejde årlige praksisundersøgelser om anvendelsen af sanktioner i de enkelte kommuner. Endvidere skal der gennemføres en evaluering af virkning af de nye sanktioner.

Incitament til at tage arbejde

FA anfører, at det er ærgerligt, at der med reformen ikke gøres mere for at give alle over 30 år et klart incitament til at komme i beskæftigelse.

Kommentar:

Med aftalen om en reform af kontanthjælpssystemet skal jobparate modtagere af kontanthjælp fremover dokumentere, at de er aktivt jobsøgende og overholder de aftaler, de har indgået med kommunen om, hvordan og indenfor hvilke områder de pågældende skal søge job. Personerne skal i den forbindelse overholde de aftaler,

der fremgår af "Min side" på Jobnet, og skal løbende registrere alle jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på "Min side" i Jobnet.

Hvis en jobparat kontanthjælpsmodtager ikke lever op til kravene til jobsøgning, vil den pågældende få en sanktion.

Vejledning og bistand

DH har anført, at det bør fremgå af loven, at kommunen har pligt til at sikre sig, at modtagere af kontanthjælp og uddannelseshjælp er klar over, hvilke rådighedsforpligtelser, der gælder for dem således, at alle uanset en funktionsnedsættelse har forudsætninger for at følge reglerne og undgå sanktioner. DH anfører endvidere, at der kan være særlige vanskeligheder for personer med handicap i forhold til at lægge cv på Jobnet inden for 3 uger efter første henvendelse til kommunen om hjælp.

Kommentar:

Kommunen skal efter lovgivningen vejlede og rådgive om alle de muligheder, der findes for at få hjælp efter den sociale lovgivning. Kommunen skal endvidere vejlede om de rettigheder og pligter, der følger af lovgivningen.

Hvis en person har en funktionsnedsættelse, fx i form af en nedsat syns-, høre- eller talefunktion har kommunen pligt til i et vist omfang at hjælpe personen, fx med at udfylde og lægge cv ind i Jobnet. Personer med fx synshandicap har mulighed for at få læst de breve op, der fremgår af "Min side". Jobnet skal overholde statens til en hver tid gældende tilgængelighedskrav til digitale, borgervendte løsninger.

Unge og rådighed for arbejdsmarkedet

DA finder, at der med lovforslaget sker en uheldig afskærmning af unge på kontanthjælp i forhold til arbejdsmarkedet, idet der med lovforslaget fokuseres på uddannelse eller en kommunal indsats, hvilket er u hensigtsmæssigt. DA er af den opfattelse, at for uddannelsestrætte unge vil det at stå til rådighed for og deltage på arbejdsmarkedet øge de unges kompetencer og motivation i forhold til efterfølgende at tage en formel uddannelse.

Kommentar:

Det fremgår af aftalen om en kontanthjælpsreform, at for unge er uddannelse vejen til en stabil og varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Unge, der ikke har en uddannelse, skal derfor have en indsats, som sikrer, at de entydigt har fokus på, at de skal i gang med en uddannelse så snart det er muligt. Et samtidigt krav om rådighed for arbejdsmarkedet for denne gruppe vil øge risikoen for frafald i forhold til at følge vejen mod uddannelse. Unge, der er åbenlyst uddannelsesparate, skal hurtigst muligt i uddannelse og skal i videst muligt omfang forsørge sig selv frem til uddannelsesstart. Hvis de fortsat søger om hjælp, skal de unge stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse hermed.

Gentagne sygemeldinger

DH anfører, at personer med handicap vil opleve perioder med sygdom og forværring som følge af deres handicap, hvilket kan forhindre dem i at deltage i tilbud, aktiviteter mv. DH finder derfor ikke, at den foreslåede regel om, at personer, der

gentagne gange har sygemeldt sig i forhold til tilbud mv., er hensigtsmæssig i forhold til personer med handicap. Kroniske smertepatienter og mennesker med kroniske lidelser har ofte et højere sygefravær.

DA anfører, at det fremgår af lovbemærkningerne, at kommunen skal foretage en rådighedsvurdering, hvis en person har sygemeldt sig mindst 2 gange inden for en kortere periode eller flere gange inden for en længere periode. DA foreslår, at det præciseres, at kommunen skal foretage en rådighedsvurdering, hvis en person har sygemeldt sig mindst 2 gange inden for 6 måneder eller flere end 2 gange inden for 12 måneder.

Kommentar:

Der kan være situationer, hvor en sygemelding anvendes som forsøg på at undgå at stå til rådighed for aktive tilbud mv. Derfor fremgår det af det fremsatte lovforslags § 13, stk. 4, at det fremover er et krav, at kommunen skal foretage en rådighedsvurdering, hvis en person, der er uddannelsesparat eller jobparat, har sygemeldt sig gentagne gange, når personen er givet et aktivt tilbud mv. I bemærkningerne til bestemmelsen er det præciseret, at kommunen skal foretage en rådighedsvurdering, hvis en person har sygemeldt sig mindst 2 gange inden for en kortere periode (2-4 måneder) eller flere end 2 gange inden for en længere periode (periode op til 12 måneder). På den måde sikres det, at der sker en systematisk rådighedsvurdering ved sygemeldinger.

Kommunen skal ikke foretage en rådighedsvurdering, hvis det ikke er relevant, fx hvis der er tale om alvorlig, langvarig eller kronisk sygdom.

Rimelige tilbud

DS har anført, at det tilbud, der gives efter beskæftigelseslovgivningen, bør anses som rimeligt både af kommunen og personen, der får tilbuddet, idet der ellers kan opstå situationer, hvor personen ikke er i stand til at møde i tilbuddet på grund af sygdom.

Kommentar:

Efter gældende regler, er det kommunen, der vurderer, om et tilbud om arbejde eller aktivering er rimeligt. Vurderingen sker bl.a. ud fra, hvad personen skønnes at kunne klare. Der kan være forhold ved arbejdet eller hos en person, som kan bevirke, at arbejdet i forhold til personen ikke er rimeligt. En person skal ikke stå til rådighed for et arbejde, tilbud mv. hvis personen har en såkaldt rimelig grund til ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, fx sygdom.

Hvis en person finder, at et tilbud, som kommunen giver den pågældende, ikke er rimeligt, kan personen klage over kommunens afgørelse.

Forenkling af sanktioner

FSD og Randers Kommune finder, at sanktionsreglerne bør forenkles. Randers Kommune anfører særligt, at sanktionsreglerne er så komplicerede, at stort set samtlige partshøringer om sanktioner, skal underkastes en særlig juridisk vurdering af lovmedholdelighed, for at afgørelserne efterfølgende vil være juridisk korrekte.

Endvidere finder FSD, at kommunerne kan stå i et dilemma, hvis de anvender sanktioner ved manglende rådighed konsekvent, idet familiens økonomiske grundlag kan forsvinde, hvilket kan bevirke udsættelse af bolig, lukning af vand og varme mv.

Kommentar:

Aftaleparterne bag aftalen om en reform af kontanthjælpssystemet har haft et ønske om at personer, der ikke overholder deres rådighedsforpligtelse, skal kunne sanktioneres, og lovgivningen er udformet i overensstemmelse hermed. Det bemærkes, at kommunen i sin administration er underlagt retssikkerhedslovens regler. Det indebærer bl.a., at kommunen skal vejlede om konsekvenserne for hjælpen, hvis en person ikke overholder sin rådighedsforpligtelse. Endvidere skal kommunen i sin administration følge forvaltningslovens almindelige regler om bl.a. partshøring, begrundelse og klagevejledning. Etableringen af en digital løsning vil gøre det nemmere for kommunen og for borgerne at sende og besvare partshøringer, agterskrivelser og afgørelser.

For aktivitetsparate personer, der modtager enten kontanthjælp eller uddannelseshjælp er det i lovforslaget forudsat, at kommunen altid skal foretage en vurdering af, om der er forhold, der kan begrunde, at de pågældende ikke har pligt til at udnytte deres arbejdsmuligheder, fx alvorlige psykiske lidelser eller misbrugsproblemer. Der skal således alene sanktioneres, hvis det giver mening i forhold til at fremme en persons rådighed.

Skærpet rådighedssanktion

Rådet for Socialt Udsatte fraråder indførelse af den skærpede sanktion.

DS har bemærket, at det er vigtigt, at det i loven præciseres, hvad der menes med gentagne gange, da det ellers kan føre til retssikkerhedsmæssige problemer. Samtidig bemærkes, at den adfærdsændring, som ønskes opnået med sanktionen, kan være svær at opnå, da borgerens adfærd kan være udtryk for andet en manglende velvilje til at stå til rådighed. Det kan fx være problemer med en meget kaotisk livssituation med hjemløshed, angst for at være sammen med andre mennesker eller direkte social fobi frygt for noget nyt osv.

FTF bemærker, at der er en vis rimelighed i, at uddannelses- og arbejdsmarkedspare har pligt til at udnytte deres evner og jobmuligheder, når de får udbetalt hjælp fra det offentlige. De skærpede sanktionsregler forudsætter dog, at det står helt klart, at modtageren ikke vil indgå i kommunens påbud og aktiviteter og at borgeren er skriftligt og grundigt vejledt om konsekvenserne af sit valg.

HK/Kommunal mener ikke, at der er behov for at skærpe reglerne.

PROSA finder det unødvendigt, at en person, der er uddannelses- eller jobparat, kan miste retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp i op til 3 måneder, hvis personen gentagne gange uden rimelig grund ikke har opfyldt sin pligt til aktivt at stå til rådighed for uddannelse eller arbejde eller er udeblevet fra eller har afvist tilbud.

Kommentar:

Sanktionen i form af skærpet sanktion er tiltænkt personer, som kan, men som systematisk omgår de krav, der stilles til dem.

Det skal bemærkes, at det alene er personer, der modtager uddannelseshjælp som uddannelsesparate eller kontanthjælp som jobparate, der bliver omfattet af sanktionen. De grupper som nævnes i høringssvarene vil derfor ikke kunne omfattes af sanktionen. I bemærkningerne er der givet eksempler på, hvornår der kan gives henholdsvis 1, 2 eller 3 måneders sanktion. Disse eksempler angiver samtidig, hvad der menes med gentagne gange.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at kommunen konkret skal vurdere, at personen med sin adfærd udviser manglende vilje til at stå til rådighed ved aktivt at deltage i jobsøgning, tilbud mv. med henblik på at komme i uddannelse eller arbejde.

Det fremgår videre af bemærkningerne til lovforslaget, at en person, der er omfattet af den skærpede sanktion kan få hjælp for de dage, hvor personen møder frem i tilbud, til samtaler i jobcenteret eller møder frem på jobcenteret.

Samtidig er sanktionen i § 40 a omfattet af reglerne i § 35, der bl.a. handler om, at en person skal vejledes om dels sin rådighedspligt og dels om, hvad der sker, hvis den pågældende ikke overholder sin rådighedspligt og hvordan den pågældende igen kan få ret til hjælp.

DS anfører endvidere, at det er vigtigt at være opmærksom på kvaliteten af det tilbud, som skal gives efter § 40 a, stk. 2.

Kommentar

Det er op til kommunerne at vælge, om de vil give tilbud, daglige samtaler eller dagligt fremmøde for at sikre, at en person kan få ret til hjælp i det omfang, den pågældende møder frem.

DS bemærker, at det er vigtigt at være opmærksom på, at opgørelsen af hjælp efter § 40 a, stk. 5 efter en 3 måneders sanktion skal falde, så personen kan nå at få udbetalt sin hjælp så betids, at vedkommende kan betale sine faste udgifter.

Kommentar:

I lighed med opgørelsen af udeblivelser fra tilbud efter § 36, vil også fremmødet efter § 40 a, stk. 2 blive opgjort en gang om måneden, således at den pågældende kan få udbetalt hjælp inden udgangen af måneden. Opgørelsesperioden kan fx være fra den 25. i en måned til den 24. i næste måned og vil derved dække uddannelseshjælp eller kontanthjælp for en hel måned.

4. Registerbaseret sagsbehandling og digitale sagsbehandlingsskridt m.v.

FSD bemærker, at lovforslaget lægger op til en øget registerbaseret sagsbehandling. Det er som udgangspunkt positivt og vil kunne medvirke til en administrativ

lettelse. En forudsætning er imidlertid, at der sker en væsentlig udbygning og forbedring af de nuværende registre. Indtil videre har disse registre ikke været tilstrækkeligt valide til at kunne danne grundlag for sagsafgørelser. Der er derfor en risiko for, at den administrative lettelse vil blive opslugt af en øget administration i forbindelse med at indføre borgerne i den digitale proces.

Kommentar:

Det foreslås, at kommunerne fremover forpligtes til at anvende oplysninger fra relevante elektroniske registre, som kommunerne har adgang til, når der skal træffes afgørelse om forsørgelsespligt for samlevende og uddannelseshjælp og kontanthjælp.

Ved indhentelse af oplysninger fra elektroniske registre skabes et bedre administrationsgrundlag via anvendelse af allerede tilgængelige oplysninger, således at kommunerne ikke skal indhente oplysninger om en persons økonomiske eller personlige forhold hos personen selv, hvis oplysningerne allerede fremgår af f.eks. indkomstregistret. Dette vil endvidere kunne bidrage til en mere effektiv og ensartet sagsbehandling i kommunerne.

PROSA advarer mod, at digitalisering bliver et absolut krav til nogle kontanthjælpsmodtagere, idet de ved, at mange borgere ikke vil magte at anvende digitale løsninger, selv om de er uddannelsesparate eller jobparate.

PROSA foreslår derfor, at såfremt der ikke kommer en reaktion fra en borger indenfor et fastlagt antal dage, skal der forsøges kontakt ad andre veje end de digitale kanaler. Alternativt bør man kunne meddele, om man ønsker skrivelser på papir eller i elektronisk form.

DIGNITY bemærker, at svært traumatiserede flygtninge grundet PTSD kan have vanskeligt ved at indlære det danske sprog i en sådan grad, at de kan læse og skrive sproget. Disse personer vil have brug for hjælp til CV og jobsøgning fra jobcentret, idet de typisk er isolerede og ikke har et eget socialt netværk, som kan være behjælpelig.

Rådet for Socialt Udsatte og FSD har bemærket, at ikke alle ydelsesmodtagere er parate til fuld digital sagsbehandling. Dansk Socialrådgiverforening mener, at det bør sikres, at der kan partshøres på andre måder, hvis der er usikkerhed om, hvorvidt borgeren er fortrolig med brug af digitale medier og at der bør tages de samme hensyn, som man vil tage, hvis der skal anvendes digital kommunikation til ældre medborgere.

DH bemærker, at det bør skrives ind i loven, at kommunerne har pligt til at undersøge og vurdere, om en kontanthjælpsmodtager har forskellige former for handicap, der gør det vanskeligt eller umuligt at anvende digital kommunikation. Kommunerne skal i disse tilfælde have pligt til at sørge for, at informationerne tilgår borgeren på anden vis.

KL foreslår, at de almindelige fritagelsesregler for Digital Post også omfatter digitale partshøringer samt anfører, hvilke typer partshøringer, der skal understøttes.

HK/Kommunal er positivt indstillede overfor digitalisering i det offentlige, men mener, at det er for tidligt at indføre digitalisering i forbindelse med partshøring mv. i forbindelse med lovens ikrafttræden.

Kommentar:

Arbejdsmarkedsparete kontanthjælpsmodtagere har allerede i dag pligt til at lægge et CV på Jobnet, til at tjekke deres jobforslag og til at gøre sig bekendt med og kvittere for jobplan og tilbud digitalt på Jobnet. I forhold til indlæggelse af CV på Jobnet er dette lovfæstet i § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Hvis en borger har brug for hjælp til at benytte digitale løsninger i beskæftigelsesindsatsen, fx på grund af manglende it-kundskaber eller manglende it-adgang hjemme, vil borgeren ligesom i dag kunne få hjælp og vejledning i jobcenteret.

I lighed med hvad der gælder i dag, kan en person, der ikke kan læse eller skrive få hjælp til at sætte sig ind i de breve, som den pågældende får fra kommunen. Det kan enten være ved at henvende sig til en støtteperson eller ved at henvende sig til kommunen.

Efter reglerne i lov om obligatorisk digital post kan fysiske personer fritages for obligatorisk tilslutning til digital post, hvis der foreligger særlige omstændigheder, som kan bevirke, at en person er hindret i at modtage sin post digitalt.

I det fremsatte lovforslag L 224 er der i § 98 b, stk. 3, indsat en undtagelsesbestemmelse, således at kommunen kan sende partshøringer, herunder agterskrivelse samt afgørelser med almindelig post til en person, der modtager hjælp som aktivitetsparat, hvis det ikke er muligt for personen at anvende digitale værktøjer.

Det vil således være hovedreglen, at jobparate kontanthjælpsmodtagere skal svare på en digital partshøring, mens aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere ikke har pligt til besvare en partshøring digitalt, men det er en mulighed for de aktivitetsparate.

Personer med fx synshandicap har mulighed for at få læst de breve op, der fremgår af "Min side". Jobnet skal overholde statens til en hver tid gældende tilgængelighedskrav til digitale, borgervendte løsninger.

Der vurderes derfor ikke at være behov for yderligere undtagelsesbestemmelser for digital partshøring. I forbindelse med at der fastsættes nærmere regler om obligatorisk digital kommunikation og undtagelser herfra, vil beskæftigelsesministeriet sikre, at reglerne stemmer overens med reglerne i lov om digital post.

Det skal bemærkes, at det fremgår af lovforslaget, at beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af digitalisering m.v. af partshøring.

Det skal bemærkes, at det fremgår af lovforslagets § 98 b, stk. 1, at der skal partshøres digitalt, når der træffes afgørelser efter kapitel 4 i lov om aktiv socialpolitik.

Endelig fremgår af den gældende § 9, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at arbejds- og uddannelsessøgende kan få information og vejledning af jobcenteret om indlæggelse af cv i Jobnet.

KL bemærker, at hvis jobcentrene sammen med partshøring skal sende en agterskrivelse i forhold til hvilke bestemmelser i §§ 36-41, der skal anvendes, så har jobcentrene allerede truffet beslutningen om hvilken sanktion, der skal gives og indstillingen til ydelsescentrene bliver derved illusorisk. KL foreslår derfor en ændring i bekendtgørelse om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Kommentar:

Det fremgår af aftalen om en reform af kontanthjælpssystemet, at kommunerne skal have mulighed for at kunne tilrettelægge arbejdsdelingen mellem jobcenter og ydelsescenter, for så vidt angår sanktioner for manglende opfyldelse af rådighedspligten. Denne mulighed er imidlertid ved en fejl ikke medtaget i det fremsatte lovforslag.

Der udarbejdes et ændringsforslag, således at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om dette.

Datatilsynet bemærker i hørings svar af 6. maj 2013, at tilsynet savner en forklaring på, hvorfor digitalisering af partshøringer og afgørelser skal ske i en kommunalt it-løsning frem for via den fællesoffentlige løsning "Digital Post".

Kommentar:

Foranlediget af tilsynets hørings svar blev følgende forklaring på behovet for at udarbejde en kommunal it-løsning indarbejdet i det fremsatte lovforslag, afsnit 2.11.2 i de almindelige bemærkninger. Et digitalt partshørings-it-system vil muliggøre en egentlig systemintegration med de kommunale fagsystemer, hvor der fx kan ske en validering af de oplysninger, som borgeren fx indtaster som svar på en partshøring. Det kan også muliggøre en egentlig integration i de kommunale fagsystemer af borgerens besvarelser. En sådan løsning vil kunne bidrage til effektiviseringer i højere grad end fremsendelse af dokumenter til en digital postkasse og borgerens returnering af dokumenter via en digital postkasse.

Datatilsynet bemærker, at der er behov for login med NemId i forbindelse med de af forslaget omfattede løsninger til obligatorisk digital kommunikation. Datatilsynet anbefaler derfor, at det indarbejdes i lovforslaget, at der skal anvendes login med NemId eller anden løsning med flere faktorer, og at adgang alene med brugernavn og adgangskode ikke vil være tilstrækkelig sikker.

Kommentarer:

Det er indarbejdet i bemærkningerne til § 98 b, stk. 1, i det fremsatte lovforslag, at Digital forvaltning forudsætter, at borgerne kan identificere sig sikkert i forbindelse med anvendelse af digitale selvbetjeningsløsninger, og at der til brug for identifikation af borgeren i forbindelse med brug af de foreslåede selvbetjeningsløsninger på Jobnet vil der derfor blive anvendt NemId.

Der vil tilsvarende skulle anvendes NemId eller en anden tilsvarende løsning i forbindelse med kommunale it-løsninger som fx et digitalt partshørings-it-system.

- Datatilsynet har med hensyn til registersamkøring i kontroløjemed bl.a. bemærket,
- at samkøring forudsætter, at myndighederne har et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på, og at myndighederne kun lader kontrolordningen tage sigte på fremtidige forhold, medmindre særlige forhold gør sig gældende,
 - at de personer, der berøres af kontrolordningen skal have forudgående information om kontrolordningen, jf. persondatalovens § 5, stk. 1,
 - at behandling af de modtagne oplysninger skal ske under iagttagelse af de grundlæggende krav i persondataloven, herunder reglerne om de registrerede personers rettigheder i persondatalovens kapitel 8 – 10,
 - at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og at senere behandling ikke må være uforenelig med disse formål (finalité-princippet), jf. persondatalovens § 5, stk. 2,
 - at myndighederne må tilrettelægge databehandlingen således, at de ansatte ikke har adgang til oplysninger, der principielt ikke er brug for, jf. persondatalovens § 5, stk. 3,
 - de ansatte hos den modtagende myndighed alene bør have adgang til oplysninger om de personer fra den anden myndigheds register, som er omfattet af den kontrollerende myndigheds sagsområde,
 - at der efter modtagelsen af oplysninger fra en anden myndighed leves op til oplysningspligten

Kommentar:

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at de foreslåede bestemmelser til §§ 2 b, 98 a og 98 c sammenholdt med den foreslåede ændring til § 68 b i lov om ansvar for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats opfylder kravene til et klart og utvetydigt retsgrundlag.

Datatilsynets bemærkninger fra den interne høring vedrørende persondatalovens krav til registersamkøring i kontroløjemed, er indarbejdet i det fremsatte lovforslag, jf. bemærkningerne i lovforslagets pkt. 2.11.3 om forholdet til persondataloven.

Datatilsynet bemærker i høringssvar af 4. juni 2013, at tilsynet forudsætter, at de digitale løsninger til den digitale kommunikation vedrørende partshøring og agterskrivelser indrettes – og til stadighed opdateres – således, at de lever op til de krav om de fornødne sikkerhedsforanstaltninger, som følger af persondataloven og databeskyttelsesdirektivet.

Datatilsynet henviser bl.a. til persondatalovens § 41, stk. 3, hvor det er fastsat, at den dataansvarlige skal træffe de fornødne tekniske og organisatorisk sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysningerne hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven

Kommentar:

Den digitale kommunikation vil ske i overensstemmelse med de krav om sikkerhedsforanstaltninger, som følger af persondataloven, sikkerhedsbekendtgørelsen og databeskyttelsesdirektivet. De digitale løsninger til understøttelse af den digitale kommunikation, som lovforslaget omhandler, vil blive indrettet således, at de ved etableringen og fremover vil leve op til de krav om de fornødne sikkerhedsforanstaltninger, som følger af persondataloven og tilhørende bestemmelser. Ligesom anden kommunikation – via Jobnet – mellem borgerne og det fælles datagrundlag, vil f.eks. kommunikationslinjerne være krypterede. Borgerne vil alene kunne tilgå egne oplysninger med anvendelse af NemId eller anden tilsvarende sikkerhedsløsning. Den digitale kommunikation vil alene være til rådighed og tilgængelig for autentificerede brugere.

De dataansvarlige myndigheder – her kommunerne – har ansvaret for at sikre datasikkerheden og for at have den nødvendige fokus på behandlingssikkerheden, jf. persondatalovens § 41, stk. 3, og sikkerhedsbekendtgørelsen.

Datatilsynet påpeger i høringssvaret til den eksterne høring, at der i kravet om udtrykkelighed i persondatalovens § 29, stk. 2, ligger, at det ikke må give anledning til tvivl, hvorvidt det i lovgivningen er fastsat, at den dataansvarlige skal foretage registrering eller videregivelse af de indsamlede oplysninger. Ifølge Datatilsynets praksis er det ikke tilstrækkeligt, at en bestemmelse - som det er tilfældet med indhentelse af oplysninger om samlevere – indeholder en oplysningspligt. I disse tilfælde vil det være forbundet med en vis usikkerhed, om der registreres eller videregives oplysninger om den registrerede. Derfor kan bestemmelser, der hjemler en oplysningspligt ikke siges at leve op til kravet. I disse situationer vil der fortsat gælde en oplysningspligt for den dataansvarlige eller denne repræsentant.

Kommentarer:

Beskæftigelsesministeriet har taget Datatilsynets bemærkninger til efterretning. Da lovforslaget allerede er fremsat kan der imidlertid ikke ske ændringer i bemærkningerne.

Datatilsynets bemærkninger indebærer, at kommunerne i hvert enkelt tilfælde skal vurdere, om der skal gives underretning til de registrerede personer i forbindelse med indhentning og registrering af oplysninger om samlevere. I det omfang der indhentes oplysninger efter reglerne om forudgående samtykke, vil personen dog i forbindelse med afgivelsen af samtykket blive bekendt med udvekslingen og behandlingen af oplysninger, og der vil derfor ikke skulle ske særskilt underretning, jf. persondatalovens § 29, stk. 2.

Beskæftigelsesministeriet vil gøre kommunerne opmærksomme på, at administrationen skal tilrettelægges, så persondatalovens § 29 iagttages.

Endeligt påpeger Datatilsynet, at der i tilsynets praksis vedrørende persondatalovens § 5, stk. 1, og samkøring af personoplysninger i kontroløjemed udover kravet om klart og utvetydigt retsgrundlag tillige stilles krav om, at de berørte personer har fået meddelelse om kontrollen, inden de afgiver oplysninger til myndigheden.

Kommentar:

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår det af pkt. 2.11.3, at

”For så vidt angår information til berørte om kontrolordningen gælder det, at uddannelseshjælp og kontanthjælp er forsørgelsesydelse, der modtages efter ansøgning. Kommunen skal derfor – som ansvarlig for administrationen af forsørgelsesydelse – når de berørte personer søger om uddannelseshjælp eller kontanthjælp orientere om kontrolordningen. Det kan fx ske på den blanket eller formular, hvorpå der søges om uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Adgangen til at foretage kontrol af samlever-status ved opslag i fx ATP's samleverregister gælder alene for kontanthjælp og uddannelseshjælp, der udbetales for perioder efter lovens ikrafttræden.

Kommunen skal derfor forinden de eventuelt foretager en samkøring for personer, der også før lovens ikrafttræden modtog kontanthjælp og som også efter lovens ikrafttræden modtager uddannelses- eller kontanthjælp orientere de berørte personer, inden samkøringen foretages.”

Datatilsynets praksis betyder, at der ikke kan foretages en samkøring for personer, der før lovens ikrafttræden modtog kontanthjælp og som også efter lovens ikrafttræden modtager uddannelses- eller kontanthjælp medmindre de berørte personer er blevet orienteret om kontrollen inden de afgiver oplysninger til myndigheder.

Beskæftigelsesministeriet vil orientere kommunerne om dette.

5. ATP

LO er imod, at man udvider karenperioden for hvornår der indbetales ATP fra 6 til 12 måneder.

Det er ATP's opfattelse, at en karenperiode på 12 måneder for indbetaling af ATP-bidrag af kontanthjælp og uddannelseshjælp samt en begrænsning af beregningsgrundlaget til kun at medregne grundsatsen principielt ikke harmonerer med den udbygning af ATP-ordningen, som har fundet sted gennem de senere år.

Kommentar:

Aftalepartierne bag aftalen om en kontanthjælpsreform har besluttet, at karenperioden for indbetaling af ATP-bidrag på baggrund af uddannelses- og kontanthjælp skal udvides fra de nuværende 6 måneder til 12 måneder, og at beregningsgrundlaget skal tage udgangspunkt i ydelsesmodtagernes grundsats. Lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse hermed.

6. Supplerende børnetilskud i visse praktik- og skoleperioder

Udbetaling Danmark finder det hensigtsmæssigt at blive inddraget, når de foreslåede bemyndigelser til at fastsætte nærmere regler for anvendelse af registrerede indkomstoplysninger og om gennemførelse af tilbagebetalingskrav, skal udfyldes. Udbetaling Danmark finder endvidere, at der i lovforslaget ikke er taget højde for udviklingsomkostninger i 2013 til at etablere en administrationsløsning.

Kommentar:

Social- og Integrationsministeriet kan oplyse, at Udbetaling Danmark vil blive inddraget i forbindelse med udarbejdelsen af de administrative forskrifter, og at lovforslagets økonomi skal forhandles med de kommunale parter.